

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2005, mánudaginn 19. september, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Íris Ösp Ingjaldsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 7/2005**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 7. júní 2005 með kvörtun A, f.h. sóknaraðila, dagsettri 31. maí 2005. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. júní 2005, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi B, dagsettu 19. júlí 2005. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 21. júlí 2005, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmannsins, dagsettu 23. ágúst 2005.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 26. ágúst og 2. og 19. september 2005.

II.

Málsatvik.

Með ódagsettum samningi málsaðila, sem virðist hafa verið gerður í ágústmánuði 2000, tók varnaraðili að sér að stofna fyrir sóknaraðila C, Skyldi félagið vera með heimilisfesti hjá varnaraðila D. Hlutfé þess skyldi vera samtals kr. 392.220.000 og er ekki ágreiningur um að sóknaraðili hafi greitt það innan umsamins tíma með 430.000 hlutum í E. Samkvæmt samningnum skyldu eignir umrædds C, vera í vörslu varnaraðila, auk þess sem hann skyldi annast eignastýringu félagsins.

Sóknaraðili veitti varnaraðila hinn 29. ágúst 2000 umboð til að stofna ofangreint félag í D, og gerði jafnframt hinn 31. sama mánaðar sérstakan samning við varnaraðila um rekstur félagsins þar í landi. Við stofnun fyrrgreinds C, voru allar eignir þess hlutabréf í ofangreindu E. Varð engin breyting á eignasamsetningu fyrrgreinds félags en gengi hlutabréfa í E, lækkaði stöðugt uns það varð gjaldþrota síðla árs 2002. Eru eignir C, sóknaraðila því eðli máls samkvæmt verðlausar.

Sóknaraðili kvartaði yfir ráðgjöf, vörslu og eignastýringu varnaraðila með bréfi lögmanns sóknaraðila til lögmanns varnaraðila, dagsettu 2. desember 2002, og krafðist greiðslu á kr. 392.220.000 að frádregnum yfirdrætti að fjárhæð kr. 10.000.000. Erindinu

var hafnað með bréfum lögmanns varnaraðila, dagsettum 13. janúar 2003 og 8. apríl 2003. Lögmaður sóknaraðila ítrekaði kröfu hans í bréfum til lögmanns varnaraðila, dagsettum 5. maí 2003 og 18. júní 2003.

Sóknaraðili beindi máli sínu til úrskurðarnefndar með kvörtun, mótttekinni 9. október 2003 (mál nr. G). Með stefnu, birtri 21. október 2003, höfðaði varnaraðili mál á hendur sóknaraðila vegna ofangreindra viðskipta. Sóknaraðili höfðaði gagnsök með gagnstefnu, birtri 21. nóvember 2003, og var málið þingfest í Héraðsdómi Reykjavíkur þann 25. þess mánaðar. Máli því sem sóknaraðili rak fyrir úrskurðarnefndinni nr. G var vísað frá úrskurðarnefndinni 10. desember 2003 með vísan til þess að ágreiningur aðila væri til meðferðar dómstóla, sbr. d-lið 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000.

Með úrskurði Héraðsdóms Reykjavíkur 22. október 2004 var gagnsök í máli aðila vísað frá dómi. Sóknaraðili kærði úrskurðinn til Hæstaréttar Íslands sem staðfesti hann með dómi sínum 29. nóvember 2004. Með kvörtun, dagsettri 2. desember 2004, vísaði sóknaraðili máli sínu öðru sinni til úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki, sbr. mál nr. H. Máli sóknaraðila var vísað frá úrskurðarnefndinni 18. febrúar 2005 á þeim grundvelli að ágreiningur aðila væri enn til meðferðar dómstóla þrátt fyrir að gagnsök sóknaraðila hefði verið vísað frá dómi.

Samkomulag náðist milli aðila um að ljúka dómsmáli varnaraðila á hendur sóknaraðila með því að sóknaraðili greiddi varnaraðila kr. 12.900.000 sem fullnaðargreiðslu á dómkröfum varnaraðila. Var greiðslan innt af hendi 15. maí 2005 og dómsmál aðila fellt niður að beiðni varnaraðila 24. maí 2005.

Mál þetta barst úrskurðarnefndinni á nýjan leik með kvörtun, dagsettri 31. maí 2005.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir þá kröfu að varnaraðila verði gert að greiða honum kr. 392.220.000, auk meðalvaxta banka og sparisjóða af innlánnum af þeirri fjárhæð frá 31. ágúst 2000 til 2. desember 2002 og dráttarvaxta af kr. 392.220.000 frá þeim degi til greiðsludags. Þá krefst sóknaraðili málskostnaðar að mati úrskurðarnefndarinnar.

Sóknaraðili telur varnaraðila hafa sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við ráðgjöf, vörslu og eignastýringu verðbréfa sóknaraðila. Leiði það til bótaábyrgðar varnaraðila á öllu því tjóni sem sóknaraðili hafi orðið fyrir. Sóknaraðili vísar m.a. til þess að engin greining hafi farið fram á áhættu hans. Þá hafi áhættu ekki verið dreift heldur öll bréf höfð í sama félaginu. Hafi ekki verið vakað yfir eignum sóknaraðila og engin markviss endurskoðun átt sér stað meðan þær voru í vörslu varnaraðila.

Sóknaraðili telur kvörtun sína nú tæka til meðferðar fyrir úrskurðarnefndinni þar sem héraðsdómsmál varnaraðila á hendur honum hafi verið fellt niður eftir að sóknaraðili greiddi varnaraðila samkvæmt samkomulagi kr. 12.900.000.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir aðallega þá kröfu að máli sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Til vara er þess krafist að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Kröfu sína um frávísun styður varnaraðili í fyrsta lagi þeim rökum að hann sé ekki aðili að úrskurðarnefndinni þar sem hann sé banki í D, og hafi starfsleyfi þar í landi samkvæmt þarlendum lögum. Beri því að beina kvörtunum af þessu tagi til þar til bærra yfirvalda í því landi.

Í öðru lagi byggir varnaraðili aðalkröfu sína á því að sama ágreiningsefni hafi verið til meðferðar almennra dómstóla. Vísar varnaraðili í þeim efnum til d-liðar 6. gr. og 7. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Í þriðja lagi telur varnaraðili að málið sé það óljóst, illa upplýst og kröfur sóknaraðila svo óskýrar að vísa eigi málinu frá á grundvelli e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefndina. Vísar varnaraðili í þeim efnum til þess að gagnsök málsins hafi verið vísað frá dómi vegna vanreifunar.

V.

Niðurstaða.

Varnaraðili er sjálfstætt fjármálafyrirtæki skráð í D, og starfar samkvæmt þarlendum lögum samkvæmt starfsleyfi sem hann hefur fengið frá þar til bærum yfirvöldum í landinu. Varnaraðili á hvorki beina né óbeina aðild að úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki og breytir þá engu hvernig eignaraðild að varnaraðila kunni að vera háttað.

Með vísan til framanritaðs, sbr. og 1. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, verður ekki hjá því komist að vísa málinu þegar af þessari ástæðu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 19. september 2005.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Íris Ösp Ingjaldsdóttir